

خجسته باد اول مه، روز جهانی زحمتکشان!

بیانیه جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران به مناسبت اول مه

امسال کارگران جهان در شرایطی اول مه را برگزار می‌کنند که دنیا در اوضاعی سخت برآشفته، برهم‌خورده و بحرانی از نظر سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و ژئوپولیتیک قرار دارد. در این شرایط پرالتهاب و بغرنج، بیش از همه وضعیت کار، زندگی و محیط زیست مردمان زحمتکش و فرودست کشورهای جهان است که رو به وخامت و نابسامانی می‌روند. پوپولیسم راست، ناسیونالیسم، بنیادگرایی دینی، دموکراسی ستیزی و برابری ستیزی در همه جا، از شرق تا غرب و از شمال تا جنوب، دست بالا را گرفته و به پیش می‌تازند. این سلطه‌های ارتجاعی و سیادت‌طلبانه، که به بیدادگری و جنگ‌افروزی می‌انجامند، بیش از همه آزادی و بهزیستی مردمان زحمتکش و تهیدست جهان را مورد تهدید و تهاجم خود قرار می‌دهند.

با این حال اما، زحمتکشان جهان، در وفاداری به آرمان‌های

ضداستثماری، ترفیخواها نه، دموکراسیخواها نه و برابری طلبانه‌ی خود و در بزرگداشتِ اعتصابات عظیمِ کارگریِ شیکاگو در سال ۱۸۸۶ برای خواست هشت ساعت کارِ روزانه، این روز تعطیلِ عمومی را هر ساله در اکثر شهرهای جهان جشن می‌گیرند. کارگران در چنین روزی، با راه‌پیمایی‌های پر شکوه خود، اول مه را تبدیل به روز همبستگی بین‌المللیِ کارگران و زحمتکشان سراسر جهان می‌کنند.

اما در جمهوری اسلامی ایران، گارگران، بدون برخورداری از حق و آزادیِ ایجاد تشکله‌ها و سندیکاها، مستقل خود، اجازه و امکان برگزاری هیچ راه‌پیمایی را به نام خود و به طور آزاد و مستقل از برنامه‌های دولت و شاخه‌های اسلامی فرمایشی آن و حتی در محیط‌های کاری چون خانه کارگر و شوراهای اسلامی ندارند. کارگران و فعالان کارگری در شرایط کنونی نه تنها نمی‌توانند مطالبات و خواست‌های به حق و خاص خود را طرح و اعلام نمایند، بلکه در صورت هر اقدام، اعتراض، تحصن یا تظاهرات جمعی، مشترک و یا مستقل، مورد سرکوب قرار می‌گیرند و به زندان‌های طولانی، شکنجه و حتی مرگ محکوم می‌شوند.

برای نمونه سپیده قلیان برای دفاع از کارگران نیشکر هفت تپه چند سالیست که در زندان به سر می‌برد و یا پخش‌ان عزیزی، و ریشه مرادی و شریفه محمدی بخاطر دفاع از حقوق کارگران به اعدام محکوم شده‌اند.

زحمتکشان ایران، اگرچه از بدو شکل‌گیری جمهوری اسلامی در وضعیت بد و نابسامانی قرار داشته‌اند، اما در چند سال اخیر شرایط کار و زندگیِ آن‌ها، همانند دیگر اقشار کم درآمد اجتماعی، غیرقابل تحمل شده است. نرخ بسیار بالای بیکاری، قراردادهای پیمانی، وضعیت اسفبار بهداشت، درمان و بازنشستگی، پایین بودن دستمزدها نسبت به تورم نجومی و هزینه‌های بالای زندگی... سال‌ها است که گریبانگیر کارگران و زحمتکشان شده‌اند. از دیگر عوامل نارضایتی و اعتراضات کارگران، می‌توان ورشکستگی اقتصاد و تولید، فساد و رانت خواری، افزایش شکاف‌های اجتماعی و طبقاتی و همچنین روند خصوصی‌سازی‌های بی‌رویه با سپردن شرکت‌های تولیدی به "خودی" ها و کارفرمایان نالایق و سودجو را نام بُرد.

در جامعه‌ی ایران، زیر سلطه‌ی دین‌سالاری و پدرسالاریِ اسلامی، زن‌ستیزی، تبعیض جنسیتی، مردسالاری و تفاوت حقوق و دستمزد زنان با مردان، به‌ویژه در محیط کار و کارگری، نتیجه اش ستمی است

دوچندان بر زنان کارگر مضاعف بر استثمار و بی‌دادگری عمومی که بر همه‌ی زحمتکشانِ مرد و زن اعمال می‌شود. زنان را یا استخدام نمی‌کنند و اگر می‌کنند دستمزدی بسی پایین‌تر از مردان به آنان می‌پردازند و با حق و حقوقی کمتر. زنان کارگر به آسانی و به دلایلی پوچ، مانند عدم رعایت حجاب اجباری، اخراج و بیکار می‌شوند.

استثمار نیروی کار کودکان در ایران بخشی دیگر از ستمی است که در محیط کار اعمال می‌شود. کودکانِ کار علاوه بر زباله‌گردی و دست‌فروشی، از جمله در کارگاه‌های مستقل زیرزمینی چرم و تهیه کیف و کفش و ریسندگی مشغول به کار هستند، کودکانی که بارها مورد آزار و خشونت‌های کلامی و جسمی قرار می‌گیرند. بنا بر پژوهش‌های رسمی در ایران، تعدادی از کودکان به دلایل مختلف از جمله فقر خانوارها در اشکال مختلفِ «کارِ کودک» مشغول به کار هستند. در ایران بر اساس آمارهای رسمی، ۳۸۰ هزار کودک ۱۰ تا ۱۴ ساله در سراسر کشور کار ثابت دارند و حدود ۳۷۰ هزار کودک در همین سنین به‌عنوان کارگر فصلی مشغول به کارند. به عبارتی در ایران رسماً بیش از ۷۰۰ هزار کودک کار می‌کنند. این‌ها همه در مغایرت کامل با کنوانسیون‌های بین‌المللی درباره‌ی منع کار کودکان و دفاع از حقوق آنان می‌باشند.

بنا بر گزارش‌های میدانی در ایران از سوی فعالان جامعه‌ی مدنی و کنشگران کارگری، اعتصابات و اعتراضات کارگران و کارکنان در سال ۱۴۰۳، شامل کارگران و کارمندان دائمی، موقت، پیمانی، پروژه‌ای مربوط به بخش خصوصی یا دولتی شاغل در شرکت‌ها، مؤسسات، ادارات، کارخانه‌ها، کارگاه‌ها یا کارگران آزاد ساختمانی و تاسیساتی یا کارگران بیکار در ایران می‌شود. اینان در اعتراض به گرانی، تورم بالا، حقوق و دستمزدهای پایین، معوقات مزدی، کوچک شدن سبد معیشتی و زندگی در زیر خط فقر، برای رسیدگی به مشکلات قانونی و نارسایی‌های شغلی و معیشتی، رفع تبعیض و مقابله با گرانی و ستم موجود نسبت به آنها دست به اعتراض و اعتصاب زده‌اند.

بنا بر همین گزارشات، آمار ثبت شده تجمعات اعتراضی و اعتصاب کارگری در یک سال اخیر، در مجموع بیش از ۱۳۷۰ مورد بوده است که عمده‌ی آن‌ها مربوط به مطالبات مزدی است. همچنین دست کم ۶۸۵ تن در سوانح کاری کشته شدند و بیش از ۴۵۴۰ مورد صدمات جسمی به کارگران در حین کار گزارش شده است. مرگبارترین حادثه در معدن ذغال سنگ طبس در ۳۱ شهریور ۱۴۰۳ اتفاق افتاد با ۵۲ تن کشته و

دستکم ۲۰ تن مجروح، همچنین سه حادثه معدن از ۱۷ تا ۲۰ فروردین ۱۴۰۴ در ایران رخ داده اند که بر اساس گزارشها، در مجموع به مرگ ۹ نفر منجر شده است. این حوادث مرگبار بار دیگر موضوع بی توجهی به مسائل ایمنی معادن را مطرح کرده است. حادثه اول روز ۱۷ فروردین در روستای عبدالله آباد مهاباد اتفاق افتاد و به مرگ یک کارگر منجر شد. حادثه دوم روز ۱۸ فروردین در معدن مهماندویه دامغان که یک معدن خصوصی است، رخ داد و منجر به مرگ هفت نفر شد. در حادثه سوم که خبر آن روز ۲۰ فروردین منتشر شد، گزارش شده که یک کارگر در بجستان در خراسان رضوی جانش را از دست داده است.

زحمتکشان ایران در مبارزات خود، اگرچه صرفاً مطالبات صنفی خود را دنبال میکنند، اما در خلال برخی از اعتراضات، خواستهای سیاسی و فراصنفی-اقتصادی را نیز مطرح کرده اند. برای نمونه آزادی زندانیان سیاسی، لغو مجازات اعدام، آزادی بیان، به نقد کشیدن ولی فقیه و سیاستهای ناکارآمد دولت که در شعارهایشان بیان شده.

مبارزات و اعتراضات کارگری و به طور کلی مدنی در ایران، تنها از راه اعتلای حرکتهای صنفی، مطالباتی و معیشتی به سطح مبارزات سیاسی و اجتماعی گسترده، سراسری، متشکل و آگاه علیه تمامیت نظام جمهوری اسلامی و در راستای تحقق آزادی، جمهوری، دموکراسی، برابری و جدایی دولت و دین (لائسیته)، قادر به ایجاد شرایط و زمینههای مناسب برای انجام تغییرات اجتماعی اساسی و ساختاری به سوی یک زندگی بهتر خواهند شد. این نیز تنها از طریق همسویی، همکاری، تشکلیابی و در هم آمیختگی و همبستگی جنبشهای اجتماعی متعدد، به صورتی مستقل از حاکمان و همچنین از رهبریهای خودساخته و مردم فریب، به گونه ای خود مختار و متکی به خود، میتواند ممکن و میسر گردد. به بیانی دیگر، از راه همبستگی و پیوند جنبشهای کارگری و زحمتکشی شهر و روستا با جنبش زنان، دانشجویان، جوانان، معلمان، بازنشستگان، اقوام و دیگر جنبشهای مدنی... در مقابله با دیکتاتوری و دین سالاری.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران از همه ی خواستها و مطالبات به حق جنبش کارگری و زحمتکشان در ایران، از جمله آزادی تشکل و سندیکای مستقل کارگری، افزایش دستمزدها، بیمه کار و بازنشستگی، آزادی و لغو حکمهای اعدام مدافعان کارگری و کنشگران سیاسی پشتیبانی میکند. به مناسبت روز جهانی کارگر، بار دیگر بر تعهد همه جانبه خود در دفاع از مبارزات زحمتکشان و جنبشهای

مدنی علیه نظام تمامیتخواه جمهوری اسلامی تأکید می‌ورزیم و بازتاب‌دهنده‌ی خواسته‌ها و اعتراضات آنان در خارج از کشور می‌باشیم.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

۱ مه ۲۰۲۵ - ۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۴

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

روز جهانی کارگر را شادباش
می‌گوییم

همبستگی برای حقوق بشر در ایران

Solidarity Network for Human Rights in Iran

اول ماه مه، روز جهانی کارگر را
به همه زحمتکشان ایران و جهان شادباش

می گوئیم.

در روز اول ماه مه، روز جهانی کارگر، در کشورهای دموکراتیک، بسیاری از مردم و کارگران عضو سندیکاها و دیگر تشکل های کارگری در میادین بزرگ شهرها گرد هم میایند و این روز بزرگ را پاس می دارند.

در کشور هایی با حکومت ضد کارگری، مانند ایران، حتی اجازه گردهمایی و بزرگداشت این روز به زحمتکشان داده نمی شود و کسانی را که دست به چنین کاری می زنند، به سال ها زندان و شکنجه محکوم می کنند.

در ایران، تشکیل سندیکاها، کارگری، اتحادیه ها و هر گونه تشکل دیگر کارگری مستقل از رژیم اسلامی، مانند احزاب سیاسی، در دوران گذشته ممنوع بوده و اکنون نیز در به همان پاشنه ممنوعیت می چرخد. حکومت اسلامی، در قرن ۲۱، به کارگران اجازه تاسیس تشکل های کارگری برای دفاع از حقوق اولیه، امنیت شغلی، ایمنی و دستمزد متناسب با کار را نمی دهد. سرمداران کشور به خوبی می دانند که یکپارچگی کارگران و دیگر زحمتکشان، روز نابودی رژیم فاسد و ضد بشری آنان است.

امروزه تمام کارگران ایرانی، در بخش های صنعتی، کشاورزی، خدماتی و اداری... هم چون زحمتکشان دیگر جامعه از جمله معلمان، بازنشستگان و پرستاران... در زیر خط فقر و در بدترین شرایط اقتصادی زندگی می کنند. حقوق ناچیز ماهانه آنان در برابر گرانی، تورم، بحران موجود و سیر نزولی روزانه ارزش ریال، ادامه زندگی را بر آنان و خانواده هایشان بسیار دشوار کرده است. سختی زندگی کارگران و جوانان بیکار، غیرقابل تصور است. کودکان به جای درس خواندن رایگان، در کارخانه ها و کوره پزخانه ها کار می کنند. کارفرمایان بخش خصوصی، کارگران را وادار به امضای قراردادهای موقت، پیمانی و « سفید امضا » می کنند تا هر زمان خواستند، آن ها را اخراج کنند. در بیشتر کارخانه ها و کارگاه ها، کارگران بیمه درمانی ندارند و هیچ رد پایی از حقوق بیکاری در ایران نیست. به بهداشت و مسائل و وسایل ایمنی کارگران، به ویژه در شرکت های ساختمان سازی و معادن ذغال سنگ و اورانیوم، کوچک ترین اهمیتی داده نمی شود.

تبعیض جنسی- جنسیتی و تفاوت حقوق زنان با مردان، در جامعه بیداد می‌کند. زندگی خانواده های کارگران بدون مشارکت زنان امکان پذیر نیست. زنان ناچارند برای گذران زندگی خانواده هایشان نیروی کارشان را هرچه ارزان تر بفروشند و در هر شرایطی هر چند طاقت فرسا کار کنند. آنان به صورت غیر رسمی و روز مزدی کار میکنند که تابع قوانین مشخصی نیست و بستگی به توافق بین کارفرما و کارگر دارد.

همچنین زنان به دلیل تفکر جنسیتی در محیط کار که زمینه آزار جنسیتی و خشونت (رفتارهای نامناسب روانی، کلامی و فیزیکی و ...) را فراهم می آورد بسیار صدمه می بینند و چاره ای ندارند که برای لقمه نانی در این شرایط سخت کار کنند که در نتیجه به استثمار بیشتر کارگران زن منجر میشود. باید در نظر داشت که جنبش کارگری هنوز مردانه است و نمایندگان زن در آن نقش چندانی ندارند. ولی بسیار جای امیدواری است که با جنبش انقلابی زن، زندگی، آزادی که زنان و جوانان در صف اول آن می باشند و زنان کارگر نیز در آن فعالند، نیروی تازه ای به جنبش کارگری داده شود. ایجاد تشکلهای کارگری زنان که بتواند از نیروی عظیم کار زنان حفاظت کند، بسیار ضروری است. این تشکلهای می توانند از حقوق زنان کارگر برای بیمه درمانی و بیمه های ایمنی، زایمان، بازنشستگی، بهداشت و ایمنی محیط کار دفاع کرده و برای رسیدن به این حقوق مبارزه کنند.

با وجود استبداد شدید سیاسی در ایران، کارگران آگاه هم چنان به مبارزات خود ادامه می‌دهند. آنان سالها است که برای ایجاد سندیکای مستقل کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، نانوایان در کردستان، گروه اتحاد بازنشستگان، کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری و کارگران بازنشسته خوزستان... تلاش می کنند. گرچه متأسفانه، فعالان کارگری و مدنی همواره سرکوب و به زندان انداخته می شوند و به تشکلهای مستقل اجازه داده نمی‌شود تا به یک نیروی قدرتمند سراسری در جامعه تبدیل شده و بتوانند به نفع کارگران و توده های فرودست اعمال فشار نمایند، با این وجود می توان سطحی از سازماندهی فعالان کارگری را در ظهور اعتصابات و تظاهرات در میان کارگران، کارمندان، معلمان، فرهنگیان، پرستارها و باز نشستگان دید.

در حکومت اسلامی ایران، کارگران و خیلی از مدافعان آنان دستگیر،

شکنجه و به زندان های طولانی و حتی مرگ محکوم شده اند. سپیده قلیان برای دفاع از کارگران نیشکر هفت تپه در زندان به سر می برد و پخشان عزیزی، وریشه مرادی و شریفه محمدی که از مدافعان حقوق کارگران نیز می باشند، به اعدام محکوم شده اند.

شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران از شعارهای به حق جنبش کارگری در ایران، مانند "فقط توی خیابون بدست میاد حقمون"، "خط فقر ۶۰ میلیون، حقوق ما ۱۰ میلیون"، "نابود باد بندگی، زنده باد زندگی"، "کارگر زندانی آزاد باید گردد"، "زندانی سیاسی آزاد باید گردد"، "پیش بسوی ایجاد تشکل های مستقل کارگری" و "چاره رنجبران در وحدت است"، پشتیبانی می نماید.

شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران با گرامی داشت اول ماه مه، روز جهانی کارگر، به تمامی کارگران و زحمتکشان ایران و جهان شاد باش می گوید و هم چون اطلاعیه سندیکای اتوبوسرانی تهران و حومه، به مناسبت عید نوروز ۱۴۰۴، بر آزادی بدون قید و شرط زندانیان سیاسی - عقیدتی، لغو مجازات اعدام در ایران به ویژه برای سه زن مبارز، پخشان عزیزی، وریشه مرادی و شریفه محمدی تأکید دارد.

ما خواسته های به حق کارگران ایران را منطبق بر بیانیه جهانی حقوق بشر و تمامی پیمان های بین المللی کارگران می دانیم و انتظار داریم که نهادهای نام برده و مردمان آزادی خواه کشورمان از این طبقه و خواسته هایشان پشتیبانی کنند.

شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران

آوریل ۲۰۲۵ برابر با اردیبهشت ۱۴۰۴

امضا کنندگان:

۱ - انجمن زنان ایرانی - آلمانی کلن

۲ - انجمن زنان پرتو

- ۳ - انجمن زنان مونترال
- ۴ - اتحاد چپ زنان
- ۵ - انجمن حقوق بشر و دموکراسی برای ایران - هامبورگ
- ۶ - انجمن فرهنگی ایران و سوئیس - ژنو
- ۷ - انجمن حقوق بشر در قرن ۲۱، آلمان
- ۸ - بنیاد اسماعیل خویی
- ۹ - جبهه آزادی و نجات ایران (جان ایران)
- ۱۰ - حامیان مادران پارک لاله - هامبورگ
- ۱۱ - حامیان مادران پارک لاله - فرزنو
- ۱۲ - زنان برای آزادی و برابری پایدار
- ۱۳ - صدای زنان سوسیال دموکرات ایران
- ۱۴ - فدراسیون اروپا
- ۱۵ - کانون فیلم - تئاتر "روند"
- ۱۶ - کانون مدافعان حقوق بشر کردستان
- ۱۷ - کمیته مستقل ضد سرکوب شهروندان ایرانی - پاریس
- ۱۸ - کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - هجا
- ۱۹ - کمیته آزادی زندانیان سیاسی در ایران
- ۲۰ - کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - شیکاگو
- ۲۱ - کمپین دفاع از زندانیان سیاسی و مدنی
- ۲۲ - کمپین توقف قتل های ناموسی
- ۲۳ - کمیسیون حقوق بشر حزب جمهوری خواه سوسیال دموکرات و لائیک ایران
- ۲۴ - کمیسیون زنان حزب سوسیال دموکرات لائیک ایران

۲۵- گروه نه به جمهوری اسلامی - اورنج کانتی، کالیفرنیا

۲۶- مادران پارک لاله - آلمان (دورتموند تا کلن)

۲۷- مادران صلح مونترال

۲۸- نهاد «همه حقوق بشر، برای همه، در ایران»

۲۹- همبستگی ملی ایرانیان فرزنو - کالیفرنیا

۳۰- همکاری کلکتیو - کلن

حمایت کنندگان:

۳۱- انجمن جمهوری خواهان آلمان

۳۲- جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

۳۳- حزب آزادی و رفاه ایرانیان (آرا)

به مناسبت جشن اول مه، روز جهانی کارگر

اعلامیه مشترک

سه سارمان جمهوری خواه، دموکرات و
لائیک

به مناسبت روز جهانی اول

کارگران و زحمتکشان ایران یک بار دیگر روز اول ماه مه، روز جهانی کار و کارگر در شرایطی فرا میرسد که جنبش زن، زندگی، آزادی تمامیت جمهوری اسلامی را به مخاطره انداخته و شما همواره در هولناک‌ترین رژیم استبدادی و دینی کشورمان زیر سلطه هستید و برای به دست آوردن حقوق حقه خود مبارزه می‌کنید. مبارزاتی بی‌امان با جانفشانی‌های فراوان، در کارخانه‌ها، در صنایع بزرگ و کوچک، در ادارات و در خیابان‌ها برای رهایی از استثمار که هر روز بیش از پیش شما و خانواده شما را تحت فشار قرار می‌دهد.

رفاه زندگانی، بیمه‌های اجتماعی، حقوق بیکاری، حق بازنشستگی، حق اجرای آزادانه وظیفه‌ها و مسئولیت‌ها در محل کار، حق مشارکت در تصمیم‌گیری‌ها در کارخانه‌هایی - که شما با عرق جبین و در شرایط بسیار سخت آنها را می‌گردانید - توسط رژیم نکبت‌بار جمهوری اسلامی و عوامل آنان، چه در سپاه و چه در ادارات و کارخانه‌های بزرگ دولتی و خصوصی وابسته به مافیای جمهوری اسلامی زیر پا گذاشته میشود. این اجحاف‌ها تا جایی پیش می‌رود که دستمزدهای شما نه تنها به طور عادلانه تعیین نمی‌گردد و با توجه به بحران‌های اقتصادی که تمامی کشور را فرا گرفته است به روز نمی‌شود، و با معیارهای قوانین بین‌المللی مطابقت ندارد، بلکه در پرداخت حقوق ماهانه شما نیز اهمال و سستی وجود دارد و پرداخت آن غالباً به تعویق می‌افتاد.

در ۴۴ سال گذشته شدیدتر از دوران پهلوی‌ها بسیاری از کارگران مبارز و زحمتکش مانند سایر اقشار جامعه به ناحق در بی‌دادگاه‌های جمهوری اسلامی محاکمه شده‌اند و به زندان‌ها افتاده‌اند. شما

امروز نیز علیرغم همه مشکلات بدون وقفه به مبارزه شرافتمندانه‌تان برای حقوق انسانی ادامه می‌دهید به‌طوری که این روزها مردمان آزاداندیش جهان شاهد هستند که بسیاری از کارخانجات و صنایع به ویژه کارگران نفت و ذوب آهن و پتروشیمی در اعتصاب به سر می‌برند.

ما امیدواریم دامنه اعتصابات شما گسترش یافته، به اعتراضات و تظاهرات خیابانی تبدیل شده، در همبستگی با سایر اقشار و اصناف و مردمان ایران یک قیام سراسری به وجود آورده و ضربه مهلکی بر این رژیم خونخوار و ضد بشری وارد کند.

ما باور داریم که شما باید از هم اکنون با تشکیل و گسترش فعالیت‌های سندیکاهای مستقل و آزاد خود نمایندگان‌تان را برای مشارکت در امر کشورداری برگزینید و منتظر نمانید که تکنوکرات‌ها، مانند گذشته با ترفندهای همیشگی خود دست شما را از امور کشورداری کوتاه کنند. به باور ما حضور نمایندگان کارگران و زحمتکشان در ارکان تصمیم‌گیری کشور از همان ابتدای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی امری انکارناپذیر است.

“اندیشکده آگاهی و شناخت”، “جنبش جمهوری‌خواهان دموکرات و لائیک ایران” و “حزب سوسیال دموکرات و لائیک ایران” - همسازی ملی جمهوری‌خواهان - که هر سه برای دموکراسی و جدائی دین و دولت و رواداری اندیشه‌های عقیدتی و فلسفی تلاش میکنند روز اول ماه می را به شما شادباش گفته و از مبارزات شما پشتیبانی میکنند.

اول ماه مه 2023

اندیشکده آگاهی و شناخت؛

جنبش جمهوری‌خواهان دموکرات و لائیک ایران؛

حزب سوسیال دموکرات و لائیک ایران - همسازی ملی
جمهوری‌خواهان دموکرات و لائیک؛

بیانیه به مناسبت جشن اول مه

در آستانه روز جهانی کارگر

علیه دزدان و غارتگران حکومت داعش طالبانی حاکم
بر ایران متحد شویم.

امسال روز جهانی کارگر در شرایطی برگزار می شود که مردم ایران، به ویژه زنان و جوانان، برای به دست آوردن ابتدائی ترین حقوق انسانی خود، با شعار زن، زندگی، آزادی به خیزش بزرگ مهسا پیوسته اند و شجاعانه در مقابل حکومت جهل و جنایت اسلامی ایستاده اند.

امروزه، بار دیگر، زنان ایرانی حجاب اجباری و تحمیلی را که دستاویز همه سرکوب ها، پایمال کردن آزادی های فردی و اجتماعی و هویت داعشی - طالبانی حکومت است، به چالش کشیده اند و آن را بر نمی تابند.

امسال زندگی کارگران در ایران به مراتب ناگوارتر از سالهای گذشته شده است. بین افزایش روزافزون هزینه های زندگی و سطح پایین حقوق و دستمزد آنان هیچگونه تناسبی وجود ندارد. اکثریت جامعه حتی به استناد آمار و ارقام دولتی در زیر خط فقر زندگی میکنند. کارگران و مزدبگیران ایران در تجمع های اعتراضی خود شعار: «حقوق ما ریالیه هزینه ها دلاریه» سر می دهند.

با ندهای فاسد دزدان و غارتگران حکومت اسلامی، به سرکردگی خامنه ای، با سیاست های ضد ملی، کشور را در فساد، فقر، بیکاری و تباهی غوطه ور ساخته اند. آنان مثل همیشه با زبان گلوله و سرکوب به مردمان معترض به وضعیت ناهنجار کنونی پاسخ می دهند. به فرمان ولی امر و فرماندهان سپاه، پاسداران و بسیجی ها، چشمان جوانان ما را کور می کنند، در مدارس به دختران دانش آموز گاز شیمیایی می زنند و در خیابان ها به روی زنان اسید می پاشند. رژیم اسلامی با بحران سازی های جدید تلاش می کند بر مساله اصلی که نفی موجودیت کل ساختار جمهوری اسلامی است، سرپوش بگذارد. حکومت کودک کش با فرافکنی، وانمود می کند که منشا و مسئول کمبودها، گرانی ها و بحران های اقتصادی، کشورهای خارجی هستند. اما کارگران، کشاورزان، معلمان، بازنشستگان، پرستاران و پزشکان، زنان، دانشجویان، رانندگان، خوانندگان، هنرمندان، خبرنگاران، جوانان... دیگر گول سردمداران دروغین را نمی خورند و به مبارزه خود برای سرنگونی رژیم ادامه می دهند. پایداری و استقامت سپیده قلیان ها، توماج ها، نرگس محمدی ها و همه زندانیان، زیر اعدامی ها و اعدام شدگان انقلاب مهسا، همچون مشتی نمونه از خوارها مبارزه است.

بدون شک پیروزی انقلاب زن، زندگی، آزادی در گرو مبارزه مشترک کارگران، زنان، جوانان و اتحاد همه ایرانیان است.

در آستانه اول ماه مه ۱۴۰۲، کارگران و دیگر زحمتکشان ما هیچ درخواستی از حکومت ۴۴ ساله ندارند. زیرا آنان به ماهیت ضد بشری همه سران حکومتی پی برده اند و کوچکترین اعتماد و امیدی بر این دزدان ندارند. مردمان ایران با شعار «... هدف کل نظام است»، در راه نابودی حکومت کنونی هستند.

ما نهادهای حقوق بشری و امضا کننده گان این بیانیه، با گرامیداشت روز جهانی کارگر، از مبارزات و اعتراضات کارگران و تمام مزد بگیران و بیکاران ایران پشتیبانی می کنیم.

ما "هم صدا" با دختران دانش آموز، خانواده های آنان و معلمان، عمل پخش گازهای سمی در مدارس سراسر کشور به دست عوامل اطلاعاتی و وابسته به رژیم را به شدت محکوم می کنیم. هم چنین درخواست سازمان عفو بین الملل از سازمان ملل مبنی بر تحقیق و بررسی جهانی در این باره، مورد پشتیبانی ما است.

شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران

27 آوریل ۲۰۲۳

امضاکنندگان:

- ۱ - انجمن زنان مونترال
- ۲ - انجمن جمهوری خواهان آلمان و هلند
- ۳ - انجمن حقوق بشر و دموکراسی برای ایران - هامبورگ
- ۴ - انجمن فرهنگی ایران و سوئیس - ژنو
- ۵ - بنیاد اسماعیل خویی
- ۶ - جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران
- ۷ - جمعیت ایرانی حقوق بشر شمال کالیفرنیا
- ۸ - حزب آزادی و رفاه ایرانیان (آرا)
- ۹ - حزب سوسیال دموکرات و لائیک ایران - همسازی ملی
جمهوریخواهان
- ۱۰ - حامیان مادران پارک لاله - هامبورگ
- ۱۱ - حامیان مادران پارک لاله - فرزنو
- ۱۲ - زنان برای آزادی و برابری پایدار
- ۱۳ - فدراسیون اروپا
- ۱۴ - مادران پارک لاله - دورتموند
- ۱۵ - مادران صلح مونترال
- ۱۶ - کانون مدافعان حقوق بشر کردستان
- ۱۷ - کارزار حقوق بشر برای ایران
- ۱۸ - کمیته مستقل ضد سرکوب شهروندان ایرانی - پاریس

- ۱۹- کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - هجا
 - ۲۰- کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - شیکاگو
 - ۲۱- کمیته نه به جمهوری اسلامی - اورنج کانتی کالیفرنیا
 - ۲۲- کمپین دفاع از زندانیان سیاسی و مدنی
 - ۲۳- مادران پارک لاله - دورتموند
 - ۲۴- مادران صلح مونترال
 - ۲۵- نهاد «همه حقوق بشر، برای همه، در ایران»
 - ۲۶- همبستگی ملی ایرانیان فرزنو - کالیفرنیا
 - ۲۷- همبستگی جمهوری خواهان ایران (هجا) - مونترال
 - ۲۸- همبستگی برای حقوق بشر در ایران - کلگری
-

به مناسبت 1 مه 2022

پیام سندیکاهاى فرانسه به کارگران ایران

ما سازمان های سندیکایی فرانسوی س اف د ت، س ژ ت، اف اس اِو، سولیدر، او ان اس ا، چندین سال است که مشترکاً از مبارزات شما برای دفاع از حقوق و آزادی هایتان حمایت می کنیم. ما به خوبی واقفیم

که شما تحت چه شرایطی این مبارزه را به پیش می برید: سرکوب بسیار شدیدی که توسط مقامات ایرانی اعمال می شود و شرایط بسیار دشوار کار و زندگی برای مردم ایران.

حق تشکیل آزادانه اتحادیه های کارگری و عضویت در سازمان هایی که کارگران را نمایندگی کنند و واقعا مستقل هستند، از آرمان های مشروع و کاملا به رسمیت شناخته شده در حقوق بین الملل است. ما از خواسته های شما حمایت می کنیم تا این که سرانجام دولت ایران به این حقوق بین المللی گردن نهد، حقوقی که دولت ایران به عنوان یک عضو سازمان جهانی کار ملزم به رعایت آن ها است!

ما اخراج های ناعادلانه، حبس ها و فشارهای قضایی علیه کسانی که از حقوق اساسی خود دفاع می کنند و خواستار آزادی سندیکا هستند را محکوم می کنیم. ما برای آزادی بی قید و شرط همه سندکالیست های زندانی تلاش می کنیم و در جهت کمک به پایان دادن به این شرایط غیرقابل قبول، به افشای هر چه بیشتر موارد سرکوب ادامه خواهیم داد.

به مناسبت اول ماه مه، روز جهانی همبستگی، ما بار دیگر حمایت بی دریغ خود را از شما در نبرد سختی که برای آزادی همه زنان و مردان، برای کرامت زنان و مردان زحمتکش، برای رعایت حقوق بشر به پیش می برید، تجدید می کنیم.

در 30 آوریل 2022، در آستانه روز جهانی کارگر، رسول بداغی به همراه جعفر ابراهیمی، محمد حبیبی و علی اکبر باغانی با خشونت در منازل خود بازداشت شدند. آن ها همه اعضای انجمن معلمان هستند. آن ها را به مکان های نامعلومی منتقل کردند و کامپیوتر و تلفن آن ها را ضبط کردند.

در 1 مه 2022، وضعیت حکومت نظامی اعلام نشده در تهران و سایر شهرهای بزرگ حاکم شد. در این روز چندین استان شاهد درگیری بسیار خشن پلیس بوده و

ده ها معلم دستگیر شدند. آزادی معلمان زندانی، بیمه درمانی و علیه خصوصی سازی آموزش عمومی از جمله خواسته های معلمان بود.

ما سازمان های سندیکایی فرانسوی بار دگر بر همبستگی خود با قربانیان سرکوب رژیم ایران به ویژه سندیکالیست ها تاکید می ورزیم. ما این سرکوب های غیرقابل تحمل را به شدت محکوم می کنیم.

ما خواستار خواهان لغو همه محکومیت های غیرعادلانه و خلاف آزادی های و حقوق بنیادی هستیم. هم چنین خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط همه مبارزین زندانی شده به خاطر فعالیت های سندیکایی شان هستیم و نیز آزادی تمامی زندانیان عقیدتی و نویسندگان.

ما هم چنین از رژیم ایران می خواهیم که به پیمان های بین المللی که دولت ایران امضا کرده، از جمله حق ایجاد تشکل های مستقل، حق برگزاری تجمعات، حق اعتصاب، و حق قراردادهای جمعی، احترام بگذارد..

پاریس، ۵ مه ۲۰۲۲

CFDT ()

CGT ()

FSU ()

Solidaires ()

UNSA ()

به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر

بیانیه جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران

امسال کارگران جهان در شرایطی مراسم روز کارگر را برگزار میکنند که در ایران کارگران اجازه برگزاری هیچ مراسمی را ندارند و نه تنها مطالبات و خواستهای به حق آنان تحقق نیافته، بلکه هنوز افراد زیادی از فعالان و معترضین به وضعیت سخت و دشوار کار، در زندانهای حکومت اسلامی به سربری میشوند.

شرایط غیرقابل تحمل کار در اکثر کارخانهها و کارگاههای بزرگ و کوچک، عدم امنیت کاری و همچنین بروز و شیوع کرونا که بخش بزرگی از کارگران را درگیر خود کرده بود، باز هم نالایقی وعدم مدیریت حکومت اسلامی را به عیان نشان میدهد. شرایطی که نه تنها جان کارگران را گرفت، بلکه به علت رکود اقتصادی و تعطیلی بخشی از کارگاههای صنعتی، بسیاری از کارگران مجبور به خانه نشینی شدند.

از آغاز سال ۱۴۰۰ و با روی کار آمدن رئیسی اعتراضات کارگران و سایر مزدبگیران شدت بیشتری گرفته، کمتر روزی است که اخبار

اعتراض و تحصن کارگران و معلمان را در اکثر نقاط ایران نشنویم. کارگران هفت تپه، نفت و پتروشیمی و چندین کارخانه دیگر با اعتصابات ۱۰۰ روزه انعکاس وسیعی را در جامعه ایجاد کرد که موجب همبستگی مردم با آنان بود. اگرچه حکومت با قول و قرارهای واهی کارگران را مجدداً مجبور به رفتن سر کار کرد، اما پس از چند ماه بازهم صدای اعتراض کارگران در اکثر نقاط کشور به گوش می‌رسد.

امسال نیز با نزدیک شدن اول ماه مه، حکومت، فشار و سرکوب خود علیه کارگران و زحمتکشان را بازهم به نمایش می‌گذارد. این بار با حمله و هجوم به فعالین شناخته شده کارگری، دستگیری و زندانی کردن آنان، درصدد شگرد جدیدی است که نشان از وحشت حاکمان از اعتراضات خیابانی و مردمی است. اما در این میان و در آستانه روز جهانی کار، کارگران نفت و پتروشیمی در یازده مرکز نفتی با اتحاد و همبستگی خود دست به اعتصاب زده‌اند. همچنین تجمع کارگران فصلی نیشکر هفت تپه، تجمع اعتراضی بازنشستگان هما، کارگران شاغل در بخشهای مختلف شهرداری، اعتراض کارکنان بهزیستی در تهران، تجمعات وسیع معلمان و چندین تجمع دیگر در تهران و شهرستان‌ها نشان از نفرت و بیزاری مردم از حکومت اسلامی است، مردم جان به لب رسیده‌ای که تمامیت حکومت را به چالش می‌کشند.

دیر نیست، دور نیست تا کارگران، معلمان، دانشجویان و دیگر اقشار مختلف دست در دست، متحد و متشکل به خیابان‌ها بیایند و این آغازی است برای پایان رژیم استبدادی اسلامی.

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران، به مناسبت روز جهانی کارگر، بار دیگر بر تعهد همه جانبه خود در دفاع و پشتیبانی از مبارزات کارگران و مزدبگیران و جنبشهای مدنی علیه نظام تمامیت‌خواه جمهوری اسلامی تاکید ورزیده و تلاش می‌کند صدای آنان در خارج از کشور باشد.

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران

۱ مه ۲۰۲۲ - ۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۱

